

01 מרץ 2021

לקהל לקוחותינו וידידנו שלום רב

עדכון מס ערך מוסף - מס תשומות בגין העמדת מתחמי הסעדה לעובדים

לאחרונה ניתן פסק הדין בע"מ 22467-09-17 – אמדוקס ישראל בע"מ נ' מס ערך מוסף נתניה, במסגרתו נקבע כי מס תשומות בגין העמדת מתחמי הסעדה לעובדים אינו בכלל "הטבה לעובד" האסור בניכוי.

המערערת הינה חברת היי-טק, שמקיימת את פעילותה במבנים נרחבים ששכרה, ואשר בגינם נושאת גם בהוצאות נלוות כגון: חשמל, מים, ארנונה ודמי ניהול, לצד דמי השכירות שמשלמת. המערערת הקצתה מתחמים ייעודיים בשטחה (השכור), אשר ישמשו כחדרי אוכל עבור עובדיה, וכן הקצתה שטחים למטבחים, חדרי אחסון וקירור.

כמו"כ, ציידה המערערת את המתחמים הנ"ל במתקנים המשמשים להכנת הארוחות, דוגמת: מקררים, מכונות לשטיפת כלים, שולחנות וכסאות אוכל. הארוחות סופקו במתחמי הסעדה של המערערת ע"י 2 חברות קייטרינג חיצוניות. המערערת לא ניכתה את מס התשומות בגין אספקת הארוחות ע"י חברות הקייטרינג ובגין הציוד במתחמי הסעדה הנ"ל.

המשיב, מנהל מע"מ, ביקש לשלול מן המערערת את ניכוי מס התשומות היחסי של דמי השכירות וההוצאות הנלוות של הנכס (חשמל, מים וכו') המשויכות למתחמי הסעדה לעובדים, בטענה, כי הוצאות אלו מהוות גם הן חלק מן ה"ארוחה" שמספקת המערערת לעובדיה, ומשכך אסורות בניכוי מכח תקנה 15א' לתקנות מע"מ, השוללת ניכוי מס תשומות בגין "תשומה בשל עובד", שבכללה ארוחה.

ביהמ"ש המחוזי קבע, כי המונח "ארוחה" אינו כולל את דמי השכירות המיוחסים למתחמי הסעדה לעובדי העוסק (המקומות המיועדים לצריכת מזון ומשקה ע"י העובדים בשטח מבנה פעילות העוסק), ובבחינה זו גם לא את העלויות הנוספות בגין המתחם (חשמל, מים, דמי ניהול וכיו"ב).

השופט דחה את גישת המשיב, אשר ביקשה להשוות ארוחות מעסיק לארוחה במסעדה, אשר מגלמת את כלל עלויות חומרי הגלם והעבודה לצד העלויות העקיפות מסוג דמי שכירות, חשמל מים וכיו"ב.

לגישת ביהמ"ש, תקנה 15א' נועדה לחול רק על תשומות הקשורות באופן מובהק ובלעדי לארוחה, ואף ציין, כי רצינול זה הולם גם מתחמים אחרים המצויים במקומות העבודה, שאינם מיועדים לביצוע העבודה עצמה אלא למטרות כגון מנוחה או העשרה.

ביהמ"ש הבחין בין תשומות הקשורות באופן בלעדי לארוחות שמספק המעסיק לעובדיו, כגון: חומרי גלם, ציוד מטבח, עבודת הכנת הארוחות, מתקני הסעדה (שולחנות, כסאות, כלי אוכל), רחיצת הכלים, ניקיון השולחנות והמתחם – לבין – תשומות המשולמות בנוגע ל**מקום** בו מסופקת הארוחה.

עוד התייחס ביהמ"ש לאופן חיוב המשיב את המערערת בנוגע לסכומים שקיבלה מחברת הקייטרינג עבור סועדים חיצוניים (שאינם עובדי המערערת), אשר בשלב ההחלטה בהשגה המיר סכום שחוייב במס תשומות לחיוב כמס עסקאות, בגין העמדת המתקנים לשימוש חברת הקייטרינג.

ביהמ"ש קבע, כי ב"קיצור הליכים" זה, כלשונו, יש פגיעה בזכויותיה הדיוניות של המערערת בלא כל צידוק או ביסוס בדיון, וכי היה עליו לערוך למערערת שומת עסקאות כדיון, לגביה יתאפשר לה לטעון בשלב השומה ולהגיש השגה, ולא למנוע ממנה את ההליך הדו-שלבי הקבוע בדיון.

התוצאה: קבלת הערעור.

שאלות ניתן להפנות אל:

משה הירשוביץ, רו"ח
ס. מנהל מחלקת מיסים
טלפון: 03-6142115
mosheh@lionorl.co.il

תמיר בן שמעון, רו"ח
שותף מחלקת מיסים
טלפון: 03-6155195
tamirb@lionorl.co.il

ליאון אורליצקי ושות' | +972036155155 | Israel

הסר | דווח כספאם

נשלח באמצעות תוכנת ActiveTrail